

Jan Jaskanis

Krupice, woj. białostockie. Stanowisko I A

Informator Archeologiczny : badania 13, 106-107

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Iwona Wolanin-Szudrzyńska. Finansował Zespół Elektrociepłowni "Wybrzeże". Pierwszy sezon badań. Osada kultury pomorskiej.

Stanowisko położone jest na wschodniej stronie jez. Żarnowieckiego w górnej części stożka napływowego. Dotychczas przebadano pow. 150 m² w centrum osady. Odkryto szereg obiektów mieszkalnych i gospodarczych /jamy, układy dołków postępowych/, których funkcję będzie można dokładniej uściślić po uzyskaniu wyników analiz na zawartość fosforu i mikro-szczątków organicznych. Uzyskany materiał ruchomy stanowi ceramika naczyńowa oraz wytwory i półsurowce krzemienne.

Materiały oraz dokumentacja z badań znajdują się w archiwum Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ O/Gdańsk.

Badania będą kontynuowane.

KLUKOWO, gm. Złotów
woj. pilskie
Stanowisko 2

patrz
okres halszacki

KONOPNICA,
woj. sieradzkie
Stanowisko 7

patrz
okres wpływów rzymskich

KRAKÓW-WITKOWICE
Stanowisko 1

patrz
neolit

KRUPICE
woj. białostockie
Stanowisko I A

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził dr Jan Jaskanis. Finansował WKZ w Białymstoku. Piąty sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej okresu późnolateńskiego i rzymskiego z grobami kultury wielbarsko-cecelskiej.

Prace skoncentrowano głównie na wschodniej peryferii cmentarzyska w celu uchwycenia jego zasięgu oraz południowej, zniszczonej grobami w obstawach kamiennych, charakterystycznymi z wczesnego średniowiecza. Przebadano łącznie 650 m² odkrywając 63 groby.

Tak jak i w latach poprzednich, groby z bronią skupiały się na kulminacji wzgórza zajętego przez cmentarzysko w jego części południowo-wschodniej. Pośród nich uwagę zwraca bezpopielnicowy grób nr 332 bogato

wyposażony w dwa zespoły broni wyraźnie odgraniczone od siebie, zalegające na przeciwległych skrajach jamy.

Interesującym odkryciem również w tej partii cmentarzyska był podbrukowy grób ciałopalny, w którym kolisty, trzywarstwowy bruk kamienny nakrywał jamę średnicy 1 m wypełnioną ziemią z intensywną zawartością spalenizny i przepalonych szczątków kostnych.

Odrębnością cech wyróżnia się spośród wszystkich 372 przebadanych grobów, pochówek ciałopalny nr 313 wyposażony w 11 naczyń zróżnicowanych typologicznie, z których 3 egzemplarze stanowią typ nie występujący dotychczas, a reprezentujący reliktową formę środkowego okresu lateńskiego.

W przyszłym sezonie przewiduje się jeszcze sprawdzenie zasięgu cmentarzyska od strony zachodniej.

KRAKÓW-Nowa Huta-Branice
Stanowisko 41

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr G. Tobołowska i mgr Tadeusz Wójcik /autor sprawozdania/. Finansowała Huta im. Lenina. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa.

Stanowisko 41 położone na wysokiej, lewej terasie Wisły /teren intensywnej gospodarki rolnej/ zajmuje obszar ok. 25 hektarów. Odkryte zostało w wyniku planowych badań powierzchniowych wiosną 1979 r. Przeprowadzono badania ratownicze, odkrywając w kilku wykopach sondażowych, o łącznej powierzchni 3 arów, dwie jamy i dziesięć śladów po słupach. Jama nr 1 zawierająca bardzo dużą ilość polepy i zwęglone szczątki ziarn zbóż może być datowana na podstawie nielicznych fragmentów naczyń na późny okres lateński. Obiekt nr 2 zawierał elementy wczesnobrązowe, wśród których wyróżniono materiały kultury trzcienieckiej.

Nie przewiduje się w najbliższym czasie kontynuacji badań.

KRAKÓW-Nowa Huta-Krześlawice III
Stanowisko 41

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili dr Małgorzata Kaczanowska /autorka sprawozdania/ i mgr Tadeusz Wójcik. Finansowała Huta im. Lenina. Drugi sezon badań. Osada z okresu lateńskiego i neolitu.

Na stanowisku tym w roku 1957 odkryto podczas robót ziemnych na terasie lewego brzegu Dłubni obiekty neolityczne związane z kulturą ceramiki wstęgowej rytej oraz chatę z celtycką ceramiką malowaną.